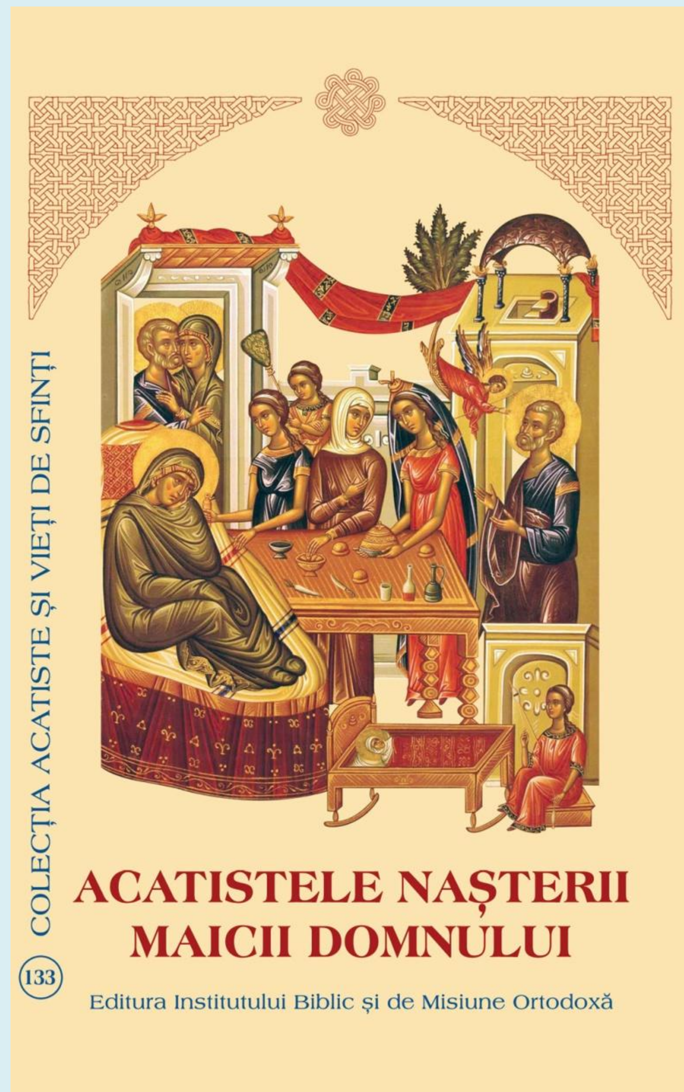
Acatistul al doilea al Naşterii Maicii Domnului
(8 septembrie)

Predici la Naşterea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu (8 septembrie):

https://www.academia.edu/44668252/Predici_la_Na%C5%9Fterea_Preasfintei_N%C4%83sc%C4%83toare_de_Dumnezeu_8_septembrie_

https://archive.org/details/nasterea-preasfintei-nascatoare

***

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri
Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Ţie, celei alese dintre toate neamurile, Maica lui Dumnezeu, Împărăteasa cerului şi a pământului, ceea ce ai sfinţit neamul omenesc prin venirea la noi întru prea cinstită naşterea ta, cântare de mulţumire îţi aducem noi, robii tăi, Născătoare de Dumnezeu. Iar tu, ceea ce ai fost spre mângâierea şi mântuirea noastră, izbăveşte-ne pe noi din toate nevoile, ca să-ţi cântăm ţie: ***Bucură-te, Preacurată, care ai bucurat lumea întreagă cu naşterea ta!***

Icosul 1

Sfânta şi dreapta Ana, văzând în grădină un cuib de pasăre, având puişori în el şi fiind în mâhnire din pricina nerodirii sale, a strigat către Domnul, din adâncul inimii. Atunci din cer a fost trimis la ea Arhanghelul Gavriil, zicând: rugăciunea ta a fost auzită şi lacrimile tale au fost primite de Domnul şi vei naşte o fiică prin care se vor binecuvânta toate neamurile pământului, iar numele ei va fi Maria. De această făgăduinţă plină de bucurie minunându-ne, cântăm celei binecuvântate:
Bucură-te, ceea ce ai crescut din rădăcina împărătească a lui Ioachim;

Bucură-te, ceea ce te-ai născut din neamul arhieresc al Anei;
Bucură-te, ceea ce i-ai slobozit pe strămoşii noştri din stricăciunea morţii;
Bucură-te, ceea ce i-ai dezlegat pe părinţii tăi de blestemul nerodirii;
Bucură-te, uşa către Răsărit, care ai deschis uşile celei sterpe;
Bucură-te, poartă feciorelnică încuiată, care ai aşteptat intrarea marelui Arhiereu;
Bucură-te, ceea ce lacrimile mamei tale le-ai preschimbat în bucurie;
Bucură-te, ceea ce ai scăpat-o pe aceasta de înjosirea oamenilor;
Bucură-te, mare mângâiere pentru cei ce te-au născut;
Bucură-te, desfătarea întregii lumi;
Bucură-te, chemarea lui Adam celui căzut;
Bucură-te, izbăvirea lacrimilor Evei;
Bucură-te, Preacurată, care ai bucurat lumea întreagă cu naşterea ta!

Condacul 2
Văzând dreapta Ana pe marele Arhanghel şi ascultând cuvintele lui, s-a închinat lui Dumnezeu şi a zis: viu este Domnul Dumnezeu! De voi naşte prunc îl voi da să slujească şi să laude sfânt numele Lui în toate zilele vieţii sale. Şi umplându-se de nespusă bucurie, cu râvnă s-a dus la templul din Ierusalim ca să cânte acolo lui, Celui atoputernic: ***Aliluia!***

Icosul 2
Având dreptul Ioachim cuget curat în faţa lui Dumnezeu, cu toate că a fost îndepărtat de oameni din templu, din pricina lipsei de copii, în mâhnirea sa, în pustiu s-a dus şi acolo, rugându-se cu lacrimi, a zis: nu voi pune hrană în gura mea şi nici la casa mea nu mă voi întoarce, ci lacrimile îmi vor fi hrană, iar pustia casă, până ce nu mă va cerceta Domnul Dumnezeul lui Israel. Atunci îngerul Domnului i s-a arătat şi i-a vestit că i se va naşte o fiică, iar prin Naşterea ei se va face bucurie la toată lumea. Atunci Ioachim s-a dus la Ierusalim, unde împreună cu Ana, a slăvit pe Dumnezeu, cântând celei făgăduite:
Bucură-te, cea aşteptată din vremuri străvechi de toată lumea;
Bucură-te, ceea ce ai fost prezisă de către toţi prorocii;
Bucură-te, ceea ce ai fost aleasă de Dumnezeu de la întemeierea lumii;
Bucură-te, ceea ce ai fost făgăduită încă de la căderea primilor oameni;
Bucură-te, sfatul cel nespus al puterii dumnezeieşti;
Bucură-te, chipul cel prea bun al înainte vederii lui Dumnezeu;
Bucură-te, carte însufleţită în care a scris Dumnezeu Cuvântul Său;
Bucură-te, izvor pururea viu, din care a izvorât bună vestirea lui Hristos;
Bucură-te, porfiră ţesută de Dumnezeu cu care s-a îmbrăcat Cel veşnic;
Bucură-te, mir cu bun miros întru care s-a sălăşluit harul PreaSfântului Duh;
Bucură-te, palat zidit de înţelepciunea lui Dumnezeu;
Bucură-te, cămara lui Hristos mai luminoasă decât soarele dimineţii;
Bucură-te, Preacurată, care ai bucurat lumea întreagă cu naşterea ta!

Condacul 3
Puterea Celui Preaînalt a umbrit atunci spre zămislire pe dreapta Ana, care îmbătrânise în zilele ei, neavând copii; deci s-a arătat ca o câmpie bine roditoare şi a odrăslit bucurie la toată lumea, pe prea binecuvântata Fecioară Maria, ca să culeagă mântuire şi să cânte din adâncul sufletului: ***Aliluia!***

Icosul 3
Având părinţii tăi, Preacurată viaţă neprihănită, te-au zămislit la adânci bătrâneţi, după ce s-au nevoit îndelung întru curăţie şi înfrânare, ca în naşterea ta să nu se arate voinţa firii, ci puterea harului dumnezeiesc, ce biruieşte rânduiala firii şi să cunoască toţi că rugăciunea împreună cu suspinele nerodirii te-au odrăslit pe tine, izvor purtător de viaţă lumii. Pentru aceasta îţi cântăm aşa:
Bucură-te, veselia mamelor care nu pot avea prunci;
Bucură-te, mângâierea familiilor care nu au copii;
Bucură-te, ceea ce ai odrăslit din rădăcina cea uscată a lui Iesei;
Bucură-te, cea din care a răsărit Hristos ca o floare;
Bucură-te, ceea ce ai fost zămislită la bătrâneţe de părinţii tăi;
Bucură-te, ceea ce eşti pururea Fecioară;
Bucură-te, ceea ce de la naştere ne-ai adus veste de mântuire;
Bucură-te, ceea ce ne-ai vestit roadele harului dumnezeiesc;
Bucură-te, cea prin care se biruieşte nerodirea firii noastre;
Bucură-te, cea prin care se dezleagă blestemul strămoşesc;
Bucură-te, vestirea bucuriei a toată lumea;
Bucură-te, începutul mântuirii noastre;
Bucură-te, Preacurată, care ai bucurat lumea întreagă cu naşterea ta!

Condacul 4
Preacurată, drepţii părinţi Ioachim şi Ana erau cuprinşi de întristare, pentru că ajunseseră la bătrâneţe fără să aibă copii; de aceea se credeau nevrednici de Împărăţia lui Dumnezeu. Însă, toată făptura de la începutul lumii, suferea împreună cu ei, din pricina nerodirii firii omeneşti, care s-a supus deşertăciunii: Adam plânge că pământul a fost blestemat, Eva suspină că s-au înmulţit necazurile ei; împreună cu ei plânge neamul omenesc, părtaş stricăciunii. Dar prin naşterea ta, Preacurată s-a dezlegat vechea nerodire, stricăciunea s-a şters şi toată făptura cântă lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 4
Auzind Domnul Dumnezeu suspinele drepţilor Ioachim şi Ana, le-a dăruit o fiică prea curată şi prea binecuvântată pe Fecioara Maria după cum a vestit Arhanghelul Gavriil. Ea este începutul şi mijlocirea mântuirii noastre, de a cărei naştere s-au bucurat cerul şi pământul, s-au veselit îngerii, iar oamenii slăvind pe Dumnezeu, au cântat aşa:
Bucură-te, Marie minune mare întregii făpturi;

Bucură-te, strănepoata lui David şi Maica Domnului nostru;
Bucură-te, cea una binecuvântată între femei;
Bucură-te, cea eşti prea mărită în ceruri de către îngeri;
Bucură-te, raza neapusă, care ai luminat lumii;
Bucură-te, candela nestinsă, care luminezi în noaptea necazurilor;
Bucură-te, mângâierea îngerilor;
Bucură-te, ceea ce eşti bucurie lumii şi oamenilor;
Bucură-te, rai nou sădit pe pământ;
Bucură-te, cămară înfrumuseţată şi luminoasă pentru Împăratul ceresc;
Bucură-te, palat al Preasfântului Duh;
Bucură-te, cortul lui Dumnezeu şi acoperământul oamenilor;
Bucură-te, Preacurată, care ai bucurat lumea întreagă cu naşterea ta!

Condacul 5

Ca o stea care a răsărit din cer şi lumea întreagă a luminat, aşa te vedem pe tine, Preasfântă Fecioară. Dumnezeu a ales cele slabe şi neputincioase, ca pe cele tari să le ruşineze, şi te-a arătat din Nazaret întregii lumi pe tine, ca pe o floare neveştejită, de-a pururea înfloritoare prin feciorie, Preasfântă Născătoare, pentru că nu ai cunoscut nici un păcat în toată vieţuirea ta pământească; de aceea Îi mulţumim lui Dumnezeu, cântându-i: ***Aliluia!***

Icosul 5

Văzând minunată naşterea ta, prea curată Fecioară, părinţii tăi au adus lui Dumnezeu daruri de recunoştinţă ce au fost binecuvântate de preot, au făcut ospăţ mare în casă, veselindu-se cu prietenii şi rudeniile şi L-au slăvit pe Dumnezeu. Amintindu-şi însă de vestea îngerului te-au cinstit ca pe Stăpâna lor şi închinându-se, ţi-au cântat aşa:
Bucură-te, Mireasa Duhului Sfânt;
Bucură-te, Maica, Fiului lui Dumnezeu;
Bucură-te, cea aleasă dintre toate neamurile;
Bucură-te, lumină a Treimii celei începătoare de viaţă;
Bucură-te, ceea ce întreci cu înţelepciunea toate puterile cereşti;
Bucură-te, ceea ce toate oştile demonilor le izgoneşti;
Bucură-te, apărătoare puternică a neamului omenesc;
Bucură-te, mijlocitoare a păcătoşilor ce se pocăiesc;
Bucură-te, lauda femeilor cinstite şi credincioase;
Bucură-te, slava fecioarelor curate;
Bucură-te, ceea ce eşti din Nazaret, dar mult bine ai făcut lumii;
Bucură-te, ceea ce cu dragostea de mamă, pe toţi îi ocroteşti;
Bucură-te, Preacurată, care ai bucurat lumea întreagă cu naşterea ta!

Condacul 6

Propovăduitoarea venirii tale în lume, Născătoare de Dumnezeu, a fost dreapta Elisabeta pentru că, atunci când te-a văzut intrând în casa ei, ţi-a venit întru întâmpinare şi a grăit cu mare glas: binecuvântată eşti tu între femei şi binecuvântat este rodul pântecelui tău. Şi de unde mie cinstea aceasta, să vină la mine, Maica Domnului meu? Aşa şi noi, cei ce prăznuim naşterea ta, te întâmpinăm zicând: binecuvântată eşti tu între femei şi binecuvântat este rodul pântecelui tău, căruia cu mulţumire Îi cântăm toţi: ***Aliluia!***

Icosul 6

De naşterea ta, Preacurată s-au bucurat nu numai părinţii tăi, ci toţi oamenii, de aproape şi de departe; iar pentru că Dumnezeu se odihneşte pe Tronuri cugetătoare, tron sfânt te-a pregătit pe tine pe pământ şi ni s-a dat nădejde de mântuire prin vestirea Soarelui dreptăţii, Hristos. Pentru aceasta îţi cântăm ţie, curată, aşa:
Bucură-te, lumina prea strălucită, care veseleşte pe Soarele Hristos;
Bucură-te, raza neapusă, care ai născut Lumina cea neapropiată;
Bucură-te, ceea ce prin focul rugăciunilor tale, ne curăţeşti de patimi;
Bucură-te, ceea ce îi ajuţi pe păcătoşii care se pocăiesc;
Bucură-te, cădelniţă cu bun miros, care duci rugăciunile noastre la Fiul tău;
Bucură-te, chivot ceresc care te-ai alcătuit pe pământ;
Bucură-te, masă în chip de foc, care aştepţi pe Împăratul făpturii;
Bucură-te, ridicarea cortului căzut al lui David;
Bucură-te, ceea ce te-ai arătat pe pământ Ierusalim duhovnicesc;
Bucură-te, porfiră prea curată pregătită din sanguirile tale Mielului dumnezeiesc;
Bucură-te, porfiră dumnezeiască ţesută Cuvântului ceresc din trupul tău;
Bucură-te, Preacurată, care ai bucurat lumea întreagă cu naşterea ta!

Condacul 7

Vrând Domnul cel îndelung răbdător să arate adncul iubirii Sale faţă de neamul omenesc cel căzut demult din Rai, a făgăduit strămoşilor noştri că sămânţa femeii va zdrobi capul şarpelui; în vremule mai de pe urmă această făgăduinţă s-a împlinit prin tine, prea curată alegându-te pe tine, Domnul dintre toate neamurile, ca să fii Maica Lui şi prin naşterea ta să zdrobeşti capul şarpelui celui de demult, pentru care cântăm cu mulţumire lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 7

Nouă, înfricoşătoare şi minunată este taina naşterii tale, Născătoare de Dumnezeu prin care ni s-a arătat izvorul vieţii; că Fiul tău, Fecioară, S-a sălăşluit în pântecele tău fără durere şi cheile fecioriei nu le-a stricat când S-a născut din tine. Pentru aceasta împreună cu tine se bucură firea cea căzută a femeilor, care a primit liberare întru Hristos, în locul vechiului blestem. Urmând ţie, în chip vădit, femeile biruiesc pe vrăjmaşul şi îţi cântă aşa:

Bucură-te, cea înfrumuseţată cu slava cerească;
Bucură-te, ceea ce ai prea mărit firea omenească cea căzută;
Bucură-te, ceea ce ai slobozit femeile de întristarea cea veche;
Bucură-te, ceea ce ai primit închinare de la Arhanghelul Gavriil;
Bucură-te, ceea ce de a cărei curăţie se minunează îngerii;
Bucură-te, uşă încuiată care ai deschis Edenul cel închis;
Bucură-te, carte pecetluită în care sunt scrise tainele lui Dumnezeu;
Bucură-te, crin cu bun miros al fecioriei;
Bucură-te, floare neveştejită şi prea curată;
Bucură-te, făptură cerească ce vieţuieşti pe pământ;
Bucură-te, ceea ce ai deschis păcătoşilor uşile Raiului;
Bucură-te, Preacurată, care ai bucurat lumea întreagă cu naşterea ta!

Condacul 8

Străină de dulceaţa patimilor s-a arătat naşterea ta, că sfinţii tăi părinţi au strălucit cu neprihănirea şi cu înfrânarea, pentru ca să ne întristăm de toată deşertăciunea cea lumească şi de orice întinăciune trupească şi sufletească, iar mintea şi inima la cer să le urcăm. Pentru aceasta a venit în lume Maica prea curată, ca pe cele de jos să le urce la cele de sus şi să ne înveţe a cânta lui Dumnezeu cu buze curate şi inimă neîntinată: ***Aliluia!***

Icosul 8

Cât de bună eşti, apropiata mea şi păcat nu este întru tine. Scoală-te, vino, porumbiţa mea, căci glasul tău este dulce şi faţa ta este frumoasă. Una este maica ta cea aleasă să te nască pe tine; aşa a glăsuit Fiul şi Domnul tău, prea curată Fecioară. Iar noi, înţelegând acest glas dumnezeiesc, îţi cântăm unele ca acestea:
Bucură-te, Împărătească ceea ce stai de-a dreapta Împăratului Hristos;
Bucură-te, Stăpână ceea ce eşti îmbrăcată şi înfrumuseţată în haina fecioriei;
Bucură-te, ceea ce ai fost aleasă de Împăratul pentru virtuţile tale;
Bucură-te, ceea ce ai fost numită apropiată şi bună între femei;
Bucură-te, ceea ce te-ai ridicat ca un nor luminos, care sloboade rouă;
Bucură-te, mirul cel ce răspândeşte împrejur mireasmă;
Bucură-te, livadă duhovnicească în care stă Pomul vieţii;
Bucură-te, fântână pecetluită în care stă Pomul vieţii;
Bucură-te, ceea ce străluceşti ca zorile dimineţii în întuneric;
Bucură-te, ceea ce răsari ca luna în nopţile senine;
Bucură-te, izvor cu apă de viaţă dătător;
Bucură-te, pomul vieţii care ai înflorit în mijlocul Raiului;
Bucură-te, Preacurată, care ai bucurat lumea întreagă cu naşterea ta!

Condacul 9

Soborul îngerilor s-a bucurat slăvind pe Dumnezeu, că la naşterea ta, Preacurată, marele arhiereu împreună cu preoţii şi cu oamenii aleşi au venit în casa

părinţilor tăi înălţând rugăciuni de mulţumire. Iar când te-a binecuvântat a zis: Dumnezeul părinţilor noştri, binecuvântează pruncul acesta şi dă-i un nume care să fie proslăvit întru toate neamurile. Deci te-a numit Maria, nume mare şi binecuvantat, prea dulce oamenilor şi înfricoşare demonilor, pentru care cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 9

Ritorii cei mult vorbitori, ca nişte peşti fără de glas, nu se pricep să cânte curăţia ta, prea curată cea întocmai cu a îngerilor pe care ţi-a dat-o Domnul ca să fii Maica Lui, neavând întinăciune ori prihană sau ceva de acest fel, ci să fii sfântă şi fără prihană. Pentru această dreapta Ana, maica ta te-a păstrat întru curăţie ca nicidecum să nu se atingă mâna celor întinaţi de tine, chivotul cel însufleţit al lui Dumnezeu; deci înstrăinându-te de orice întinăciune a chemat fecioare ca să-ţi păzească liniştea. Iar noi, minunându-ne de curăţia ta, îţi cântăm:
Bucură-te, ceea ce din pruncie nici un păcat nu ai cunoscut;
Bucură-te, ceea ce de la naşterea ta eşti mai sfântă decât toţi sfinţii;
Bucură-te, ceea ce te-ai hrănit mai mult cu rugăciune decât cu lapte;
Bucură-te, ceea ce ai avut ca hrană Cuvântul lui Dumnezeu;
Bucură-te, pom ceresc sădit pe pământ;
Bucură-te, răsad al Raiului crescut de părinţii tăi;
Bucură-te, porumbiţă curată de care nu este vrednică întreaga lume;
Bucură-te, mieluşea neîntinată, care ai fost vrednică a fi Maica lui Hristos;
Bucură-te, cea prin care Atotţiitorul a ridicat rod din nerodire;
Bucură-te, ceea ce ai fost aflată vrednică să-l naşti pe Hristos;
Bucură-te, cea al cărei nume este lăudat de la răsărit până la apus;
Bucură-te, ceea ce eşti binecuvântată între femei;
Bucură-te, Preacurată, care ai bucurat lumea întreagă cu naşterea ta!

Condacul 10

Vrând să mântuiască lumea din robia vrăjmaşului, Domnul cel iubitor de oameni te-a ales pe tine dintre toate neamurile să-I fii mamă şi solitoarea mântuirii noastre, grabnică mângâiere celor întristaţi şi dezlegare nerodirii omeneşti, iar pentru toţi cei ce rătăcesc în întunericul păcatelor, povăţuitoare către Hristos, Soarele dreptăţii, ca să-I cântăm Lui: ***Aliluia!***

Icosul 10

Zid şi liman eşti, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, tuturor celor prăznuiesc naşterea ta, că din pântece neroditor ai ieşit ca să pregăteşti intrarea marelui Arhiereu, căci Unul Dumnezeul tău, mergând pe această neobişnuită cale, te-a păstrat nearsă. Pentru aceasta cu îndrăznire îţi cântă ţie aceste laude:
Bucură-te, ceea ce în ceruri eşti prea binecuvântată;
Bucură-te, ceea ce pe pământ eşti prea mărită;
Bucură-te, bucuria şi veselia îngerilor;

Bucură-te, mângâierea şi slobozirea pământenilor din păcat;
Bucură-te, turturea de Dumnezeu cuvântătoare;
Bucură-te, fecioară blândă şi smerită;
Bucură-te, biserică a Duhului Sfânt;
Bucură-te, cămara prea curată a vestirilor cereşti;
Bucură-te, roua Ermonului coborâtă pe Sion;
Bucură-te, alabastru cu mir de mult preţ, care ne-ai umplut de bună mireasmă;
Bucură-te, vlăstar al cetăţii Nazaretului, crescut din rădăcină stearpă;
Bucură-te, Preacurată, care ai bucurat lumea întreagă cu naşterea ta!

Condacul 11

Cântare de mulţumire cântă cu duhul dumnezeieştii părinţi Ioachim şi Ana, că pe pământ văd pe Maica Făcătorului, fiica lor Maria, care s-a născut; împreună cu ei, Stăpână, aducem şi noi nenumărate cântări naşterii tale şi lauda lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 11

Candelă aprinsă, luminoasă şi prea slăvită te vedem pe tine în noaptea Legii vechi, Preasfântă Fecioară, că tuturor celor ce şedeau în întunericul păcatului şi în umbra morţii le-ai arătat lumină, bucurie, har şi dezlegarea vechiului blestem al Evei; că din tine a răsărit Soarele dreptăţii, Hristos Dumnezeul nostru luminând pe cei din întuneric şi ţie îţi cântăm laude ca acestea:
Bucură-te, lumină neapusă, care ai deschis porţile Împărăţiei cerurilor;
Bucură-te, răsărit prea luminos, care ne-ai vestit nouă mântuirea;
Bucură-te, stea neapusă, care ai adus în lume Răsăritul cel veşnic;
Bucură-te, candelă dătătoare de lumină, care ai izgonit întunericul păcatului;
Bucură-te, izvor de viaţă purtător, care dăruieşti tuturor viaţă;
Bucură-te, laminător, care ne-ai adus lumina Soarelui dreptăţii;
Bucură-te, ceea ce ne-ai luminat cu razele harului;
Bucură-te, Maica Luminii celei neapuse, care luminează lumea;
Bucură-te, Mireasa Duhului Sfânt;
Bucură-te, femeia înveşmântată în Soare;
Bucură-te, ceea ce ai luna sub picioarele tale şi cunună de douăsprezece stele;
Bucură-te, Preacurată, care ai bucurat lumea întreagă cu naşterea ta!

Condacul 12

Sfânta Ana se veseleşte de venirea ta pe lume şi lăudând, cântă: Neroditori fiind, am născut pe Maica lui Dumnezeu şi prin ea s-a dezlegat blestemul Evei. Astfel, bucurându-se a făcut legământ să aducă lui Dumnezeu pe fiica ce o născuse şi să-i fie Lui ca un dar desăvârşit de la toate neamurile pământului, iar oamenilor să le fie veşnică mângâiere şi bucurie şi să-L laude cu cântarea: ***Aliluia!***

Icosul 12

Cântăm prea cinstită naşterea ta, cinstim negrăită zămislirea ta, ne închinăm ţie, pururea Fecioară, împreună cu noi prea măresc venirea ta în lume cetele Arhanghelilor şi Îngerilor, bucurie mare este în ceruri, iar noi, împreună cu drepţii Ioachim şi Ana, prea mărind naşterea ta, îţi cântăm aşa:
Bucură-te, prea nevinovată Împărătească a îngerilor şi a oamenilor;
Bucură-te, prea binecuvântată mângâietoare a tuturor celor de pe pământ şi din ceruri;
Bucură-te, frumuseţe în mâna Domnului, care ai înfrumuseţat pe cei ce te fericesc pe tine;
Bucură-te, Povăţuitoarea care ai bucurat pe toţi cei ce cheamă numele tău;
Bucură-te, Cerul cerurilor, care eşti mai slăvită fără de asemănare decât toate Puterile îngereşti;
Bucură-te, minunea minunilor, care ai alcătuit în trupul tău Trupul lui Hristos;
Bucură-te, Împărăteasa împăraţilor, care îngrădeşte înmulţirea păcatelor;
Bucură-te, biserica lui Hristos, care a pus începutul mântuirii noastre;
Bucură-te, cea de Dumnezeu înfrumuseţată, care eşti binecuvântare pentru toate veacurile;
Bucură-te, pruncă de Dumnezeu aleasă, împăcarea binecuvântată a tuturor neamurilor;
Bucură-te, sprijinitoarea tuturor celor ce doresc viaţă feciorelnică;
Bucură-te, ceea ce întinzi mâna ta de ajutor, celor ce aşteaptă mântuirea;
Bucură-te, Preacurată, care ai bucurat lumea întreagă cu naşterea ta!

Condacul 13 (de 3 ori)
O, întru tot cântată Maică şi Fecioară, care dintru nerodire te-ai născut spre mântuirea lumii, primeşte această jertfă de acum pentru prea cinstită naşterea ta şi nu ne lăsa neajutoraţi pe noi în vremea vieţuirii noastre; izbăveşte-ne din toate necazurile şi ne dezleagă de nerodirea sufletească pe toţi, care lăudăm pe Dumnezeu, cântând: ***Aliluia!***

După care se zice:

Icosul 1
Sfânta şi dreapta Ana, văzând în grădină un cuib de pasăre, având puişori în el şi fiind în mâhnire din pricina nerodirii sale, a strigat către Domnul, din adâncul inimii. Atunci din cer a fost trimis la ea Arhanghelul Gavriil, zicând: rugăciunea ta a fost auzită şi lacrimile tale au fost primite de Domnul şi vei naşte o fiică prin care se vor binecuvânta toate neamurile pământului, iar numele ei va fi Maria. De această făgăduinţă plină de bucurie minunându-ne, cântăm celei binecuvântate:
Bucură-te, ceea ce ai crescut din rădăcina împărătească a lui Ioachim;
Bucură-te, ceea ce te-ai născut din neamul arhieresc al Anei;
Bucură-te, ceea ce i-ai slobozit pe strămoşii noştri din stricăciunea morţii;

Bucură-te, ceea ce i-ai dezlegat pe părinţii tăi de blestemul nerodirii;
Bucură-te, uşa către Răsărit, care ai deschis uşile celei sterpe;
Bucură-te, poartă feciorelnică încuiată, care ai aşteptat intrarea marelui Arhiereu;
Bucură-te, ceea ce lacrimile mamei tale le-ai preschimbat în bucurie;
Bucură-te, ceea ce ai scăpat-o pe aceasta de înjosirea oamenilor;
Bucură-te, mare mângâiere pentru cei ce te-au născut;
Bucură-te, desfătarea întregii lumi;
Bucură-te, chemarea lui Adam celui căzut;
Bucură-te, izbăvirea lacrimilor Evei;
Bucură-te, Preacurată, care ai bucurat lumea întreagă cu naşterea ta!

Apoi rostim această

Rugăciune

O, Preasfântă de Dumnezeu Născătoare, Stăpâna noastră de Dumnezeu Născătoare, Împărăteasa cerului şi a pământului, tu ai fost dăruită de Dumnezeu spre bucuria şi mângâierea întregii lumi. Născându-te prin grija lui Dumnezeu, tu care ai dezlegat nerodirea celor ce te-au născut, ajută pe părinţii neroditori şi fără de copii; fă să rodească inima mea cea lipsită de roade duhovniceşti, cu mijlocirea ta la Atotţiitorul, ajutându-mă să nu mai vorbesc cuvinte de ocară şi să nu am gânduri necurate.

O, prea fericită, fă-mă fiu al lui Dumnezeu după har, ca să aduc pururea roade de virtuţi. Ceea ce, cu prea curată naşterea ta, ai încetat plânsul strămoaşei noastre Eva, iar pe drepţii tăi părinţi i-ai izbăvit de ocara lipsei de prunci, potoleşte acum plânsul şi suspinele mult pătimitorului meu suflet şi pe noi pe toţi ne izbăveşte de ocara faptelor noastre cele rele şi de toată robia vrăjmaşului.

Dăruieşte-ne nouă, mai presus de toate Preasfântă Născătoare de Dumnezeu Fecioară, în această prea luminată zi, să înţelegem cu inima taina naşterii tale şi să ne amintim cu ce bucurie şi mulţumire te-a purtat pe tine pântecele cel neroditor a Sfintei şi dreptei Ana şi nu numai prin cuvinte dar, mai ales prin faptele noastre, să te prea mărim cu inimă umilită, cântând: Mărire venirii tale, curată; mărire naşterii tale; mărire feciorei tale, Maică nenuntită.

Învredniceşte-ne ca să slăvim neîncetat pe Dumnezeu împreună cu tine şi să prea mărim rodul tău cel prea sfânt, Cuvântul întrupat în pântecele tău, căruia se cuvine slava, cinstea, închinăciunea, împreună cu Cel fără de început al lui Părinte, cu Preasfântul şi bunul şi de viaţă, Făcătorul Duhul lui, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi se cântă la strana Condacul 1, în timpul căruia preotul face cădire mică.

Condacul 1
Ţie, celei alese dintre toate neamurile, Maica lui Dumnezeu, Împărăteasa cerului şi a pământului, ceea ce ai sfinţit neamul omenesc prin venirea la noi întru prea cinstită naşterea ta, cântare de mulţumire îţi aducem noi, robii tăi, Născătoare de Dumnezeu. Iar tu, ceea ce ai fost spre mângâierea şi mântuirea noastră, izbăveşte-ne pe noi din toate nevoile, ca să-ţi cântăm ţie: ***Bucură-te, Preacurată, care ai bucurat lumea întreagă cu naşterea ta!***

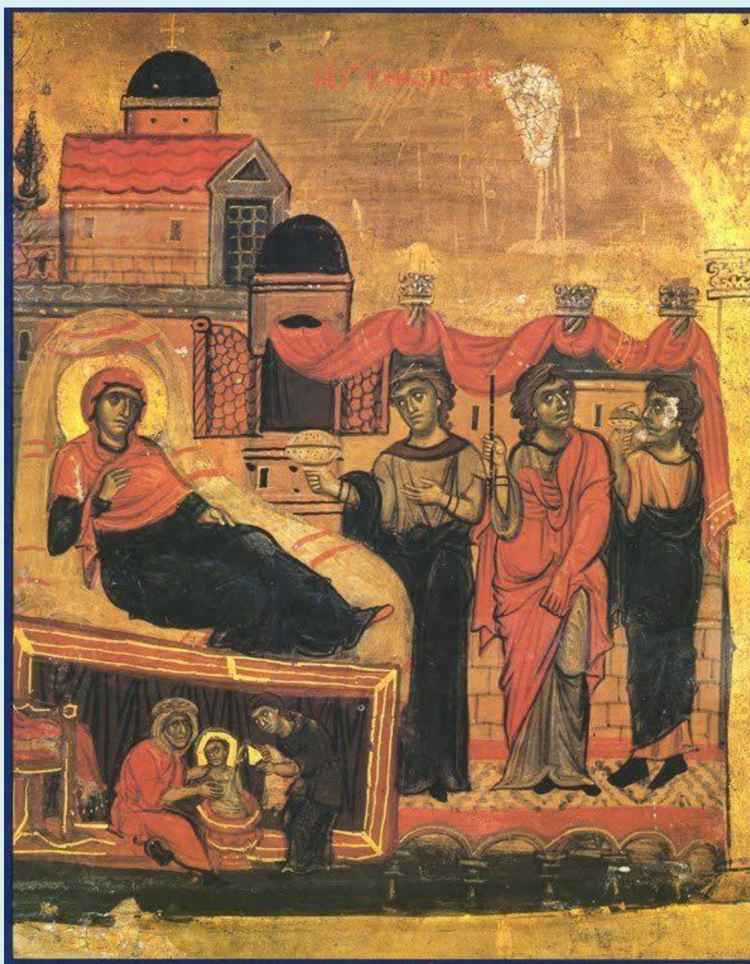
După citirea Acatistului, rostim rugăciunea: Cuvine-se, cu adevãrat, sã te fericim pe tine, Nãscãtoare de Dumnezeu, cea pururea fericitã şi prea nevinovatã şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstitã decât Heruvimii şi mai slãvitã, fãrã de asemãnare, decât Serafimii, care, fãrã stricãciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai nãscut, pe tine, cea cu adevãrat Nãscãtoare de Dumnezeu, te mãrim.

[Dacă este preot, acesta rostește Ectenia întreită, după care face otpustul obișnuit.]

În lipsa preotului, după rugăciunea către Maica Domnului, zicem: Pentru rugăciunile Sfinților părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi! Amin!

Sinaxar - Naşterea Maicii Domnului

La puţine zile de la începutul anului bisericesc, pe 8 septembrie Biserica noastră sărbătoreşte Naşterea Preasfintei noastre Stăpâne Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria.

Despre acest eveniment Evangheliile tac. De altfel, aceeaşi tăcere se întinde şi asupra celei mai mari părţi a vieţii Maicii Domnului. Puţine sunt cuvintele ei care s-au păstrat în Evanghelii. Este de ajuns să luăm aminte că îndemnul ei către slujitori la minunea din Cana Galileii, „faceţi orice vă va spune” (Ioan 2, 5), sunt ultimele cuvinte ale Maicii Domnului pe care le menţionează Evangheliile. De atunci (minunea a avut loc la începuturile primului an al lucrării publice a Domnului), Maica Domnului a urmărit în tăcere lucrarea Fiului ei şi tot în tăcere şi-a înecat durerea la poalele Crucii Sale.

Aceste goluri din relatările Evangheliilor în legătură cu viaţa Preasfintei Maicii Domnului sunt întregite de scrieri apocrife. Acestea, scrise de autori evlavioşi şi îmbogăţite de fantezia lor, dau informaţii despre Naşterea ei, despre copilărie şi despre Adormire. Biserica a luat din aceste texte tradiţiile pe care le-a considerat

adevărate şi le-a păstrat în rânduielile praznicelor, în imne şi în icoanele care s-au realizat pe temeiul acestora.

O asemenea relatare apocrifă este „Protoevanghelia lui Iacov”, care istoriseşte între altele şi cele despre Naşterea Născătoarei de Dumnezeu. Din aceasta aflăm numele părinţilor ei, Ioachim şi Ana, aflăm că nu aveau copii, despre originea lui Ioachim din neamul împărătesc al lui David şi altele. Aici vedem durerea şi lacrimile acestei perechi pentru că nu aveau copii, precum şi rugăciunile şi posturile lor pentru dobândirea unui prunc.

Ca să înţelegem cele închipuite în reprezentarea icoanei Naşterii Maicii Domnului, trebuie să cităm câteva fragmente din relatarea lui Iacov:

„Şi iată un înger al Domnului a sosit spunându-i acesteia: «Ana, Ana, a auzit Domnul rugăciunea ta şi vei zămisli şi vei naşte şi se va vesti despre sămânţa ta în toată lumea… ». Şi iată au venit doi îngeri spunându-i: «Iată Ioachim, bărbatul tău, vine cu turmele sale». Şi un înger al Domnului a coborât către Ioachim spunându-i: «Ioachime, Ioachime, a ascultat Domnul Dumnezeu rugăciunea ta; coboară de aici; iată, dar, femeia ta, Ana în pântece va lua…». Şi iată, Ioachim a venit cu turmele sale şi a stat Ana către uşă şi a văzut pe Ioachim venind şi a alergat şi s-a agăţat de grumazul lui… S-au împlinit aşadar lunile ei. În luna a noua a născut Ana. Şi a spus moaşei: «Ce am născut?». Iar acesta i-a răspuns: «Fiică». Şi a zis Ana: «Măritu-s-a sufletul meu în această zi şi s-a plecat acesteia». După aceea, s-au împlinit zilele curăţirii Anei, a dat sân copilului şi i-a pus numele Mariám”.

După cum vedem în această relatare, Naşterea Maicii Domnului este vestită de înger după o lungă perioadă de sterpiciune a părinţilor ei. Tot un înger este cel care vesteşte naşterea altor persoane biblice: a lui Samson, a lui Samuil, a lui Ioan Înaintemergătorul. Însă Naşterea Maicii Domnului este diferită, pentru că este „înnoirea lui Adam şi chemarea Evei şi izvorul nestricăciunii, prin care noi ne-am îndumnezeit şi din moarte ne-am mântuit…” (Slava Litiei, glasul al VIII-lea).

Comparaţia dintre mama Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu şi alte femei sterpe ale Sfintei Scripturi o face în chipul cel mai frumos a treia stihiră a Vecerniei, glasul al VI-lea: „Măcar că, prin vrerea lui Dumnezeu, şi alte fericite femei sterpe au odrăslit, dar Maria a strălucit mai presus decât toţi cei născuţi, cu dumnezeiască cuviinţă. Căci prin maică neroditoare în chip prea mărit născându-se, a născut cu trup pe Dumnezeul tuturor mai presus de fire, din pântece fără sămânţă…”

Aşa cum vedem în aproape toate troparele slujbei Naşterii Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, sfinţii imnografi subliniază, în paralel cu Naşterea Preasfintei, şi rolul ei de Maică a lui Dumnezeu. Mai mult încă, în dezlegarea sterpiciunii Anei întrezărim - potrivit învăţăturii Părinţilor Bisericii - dezlegarea sterpiciunii firii omeneşti, care se va desfăta de roadele dumnezeiescului har. Harul acesta „astăzi începe a rodi” prin Naşterea Maicii Domnului.

Tâlcuirea icoanei

Pictorul bizantin al icoanei Naşterii Născătoarei de Dumnezeu urmează în prezentarea scenelor Protoevanghelia apocrifă a lui Iacov, ca să sublinieze Naşterea minunată a Născătoarei de Dumnezeu. În acelaşi timp însă rămâne credincios învăţăturii Bisericii, aşa cum o vedem înfăţişată în troparele praznicului. Prin aceasta, reprezentând-o pe Maica Domnului în leagăn, ca prunc înfăşat, nu omite să scrie deasupra capului ei iniţialele obişnuite, MP - ΘY (Maica Domnului).

În aproape toate troparele, atât ale praznicului Naşterii Maicii Domnului, cât şi ale Zămislirii Fecioarei Maria de către Sfânta Ana (9 decembrie), se subliniază faptul că prunca născută este Maica Domnului.

În icoană este predominant chipul Sfintei Ana, care este reprezentată pe jumătate aşezată în pat. Cu mâna stângă, care abia se zăreşte din acoperământul ei, îşi sprijină capul aplecat. Gândurile evlavioase, în care s-a adâncit, pricinuite de minunea de neînţeles, i se citesc în expresia feţei.

În centrul icoanei sunt reprezentate slujitoarele, „tinerele” care se grăbesc să îi dea de mâncare lăuzei şi să o îngrijească. Cea din mijloc probabil este Iudita, pe care o menţionează după nume Protoevanghelia lui Iacov. Una dintre slu-jitoarea, cu un evantai îi face aer Anei.

Scena de sus din stânga a icoanei este inspirată de întâlnirea lui Ioachim şi a Anei după vestirea îngerului că vor dobândi prunc. Cei doi părinţi fericiţi se îmbrăţişează şi se sărută în uşa casei lor (sau la Poarta de Aur a cetăţii). Sfânta Ana spune bărbatului ei, potrivit Protoevangheliei: „Acum am cunoscut că Domnul Dumnezeu mult m-a binecuvântat…”.

În partea dreaptă a icoanei este reprezentat Ioachim în stare de rugăciune. În acest moment sfânt l-a găsit îngerul, care i-a adus vestea cea de bucurie. Ioachim se află înaintea Născătoarei de Dumnezeu, îşi are privirea îndreptată către ea şi îi vorbeşte.

Alături de nou-născuta Preasfânta Fecioară stă o tânără care toarce.

În toată icoana stăpâneşte o stare de bucurie. Culorile veşmintelor şi ale ele-mentelor arhitecturale sunt vioaie, chipurile luminoase, după cum, de altfel, se şi cuvenea la naşterea unui prunc după mulţi ani de aşteptare.

Încheiem analiza icoanei Naşterii Maicii Domnului cu un fragment din cuvântul Sfântului Ioan Damaschin „La Naşterea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu”: „O, prea înţeleaptă pereche de turturele înţelegătoare, Ioachim şi Ana! Voi, ţinând legea înţeleaptă a firii, de cele mai presus de fire v-aţi învrednicit; aţi născut dară lumii pe Maica Domnului, pe aceea care a născut fără ispită bărbătească. Voi, vieţuind cu evlavie şi cuvioşie întru firea omenească, aţi născut acum fiică mai presus de îngeri şi Stăpână a îngerilor. O, fiică prea frumoasă şi prea dulce; o, crin care ai răsărit în mijlocul spinilor, din rădăcina prea nobilă şi prea împărătească a lui David… O, trandafir răsărit din spinii iudeilor şi prin care toate s-au umplut de bună mireasmă. O, fiică a lui Adam şi Maică a lui Dumnezeu. Fericite coapsele şi pântecele din care ai înflorit, fericite braţele care te-au ridicat şi buzele care s-au desfătat de curatele tale sărutări, doar buzele părinteşti, ca să fii întru toate pururea Fecioară”.

Troparul praznicului, glasul al IV-lea: Naşterea ta, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, bucurie a vestit la toată lumea; că din tine a răsărit Soarele dreptăţii,

Hristos Dumnezeul nostru. Şi, dezlegând blestemul, a dat binecuvântare; şi, stricând moartea, ne-a dăruit nouă viaţă veşnică.

Ale praznicului

Al 21-lea din neamul lui David este Mathan, care s-a căsătorit cu Maria din neamul lui Iuda. (Mathan a fost preot în timpul împărăţiei Cleopatrei şi a lui Sapor sau Savorios, împăratul perşilor, şi în timpul împărăţiei lui Irod Antipatru). Din unirea lor s-au născut trei fiice, Maria, Sovi şi Ana, şi un fiu, Iacov, tatăl lui Iosif. Maria a născut-o pe Salomeea moaşa, Sovi a născut-o pe Elisabeta (mama Sfântului Ioan Înaintemergătorul), iar Ana, care a venit în unire de nuntă cu Ioachim, care era înstărit, a născut pe Născătoarea de Dumnezeu Maria, la Nazaret (un sat din Palestina).

Acest eveniment este sărbătorit de Sfânta Biserică pe 8 septembrie, în fiecare an.

Preasfânta Născătoare de Dumneuzeu are un loc de întâietate în dumnezeieştile slujbe ale Bisericii. Anul bisericesc este încadrat de praznicele Maicii Domnului; începe cu „Naşterea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu” şi se încheie cu „Punerea în raclă a cinstitului brâu al Născătoarei de Dumnezeu”.

Pricină de bucurie şi de veselie este ziua de astăzi, pentru că prăznuim naşterea pururea Fecioarei şi Născătoarei de Dumnezeu, a prea înmiresmatei flori care a răsărit „din rădăcina lui Iesei”. Prăznuim „naşterea bucuriei a toată lumea” care aşează „începutul tuturor praznicelor şi prevestirea tainei lui Hristos”, după cuvântul Sfântului Andrei Criteanul. Naştere care s-a făcut pricină a renaşterii, a rezidirii şi a înnoirii tuturor. Astăzi se naşte cea care va naşte în timp, în chip de neexplicat şi de neînţeles, pe Dumnezeu Cuvântul, Cel fără de timp şi mai înainte de veci, pe Creatorul şi Mântuitorul lumii.

Întreaga mulţime de preînchipuiri, de înainte reprezentări şi proorocii ale Vechiului Testament la Maica Domnului se referă. Naşterea Maicii Domnului constituie încununarea, întregirea pregătirii pedagogice vechitestamentare a omenirii pentru primirea Mântuitorului Dumnezeu întrupat.

Pe Preasfânta Născătoare de Dumnezeu au preînchipuit-o rugul care ardea şi nu se mistuia în vedenia lui Moise, tablele Legii de Dumnezeu scrise şi chivotul Legii, toiagul lui Aaron care a odrăslit, scara lui Iacov, lâna lui Ghedeon, muntele netăiat al lui Daniil, cuptorul în care prin foc răcorea pe cei trei tineri, şi Sfintele Sfinţilor ale muceniciei. Născătoarea de Dumnezeu este puntea de legătură dintre Vechiul şi Noul Testament.

Pentru Vechiul Testament, Maica Domnului este propovăduirea prorocilor, aşteptarea drepţilor; câtă vreme în Noul Testament devine desfătarea îngerilor, slava apostolilor, îndrăzneala mucenicilor, bucuria cuvioşilor, mândria neamului omenesc, pentru aceasta ea este fericită de „toate neamurile”.

Întreaga creaţie aştepta naşterea ei. Preasfânta noastră este „rodul făpturilor”, după cuvântul Sfântului Nicolae Cabasila, adică acea ţintă către care tindea întreaga zidire. După cum copacul există pentru rod, la fel şi zidirea există pentru Fecioara, iar Fecioara pentru Hristos. După cum întăresc Părinţii, nu doar oamenii, dar şi cerul, şi pământul, toată zidirea văzută şi nevăzută au fost create pentru prea curata Fecioară. Când Dumnezeu, la începutul veacurilor, privind către creaturile sale, a spus că sunt „bune foarte”, de fapt vedea înaintea Sa rodul întregii creaţii, pe Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, şi, cu adevărat, lauda sa era „cuvânt de laudă către Fecioara”.

În ziua de azi întreaga zidire primeşte binefacere prin Naşterea prea neprihănitei noastre Stăpâne. „Această creaţie prea nouă” nu era doar cea mai bună femeie de pe pământ, nici cea mai bună femeie din toate timpurile, ci a fost singura care putea să pogoare cerul pe pământ, să Îl facă pe Dumnezeu om.

Creatorul Dumnezeu Cuvântul a plămădit astfel firea omenească, aşa încât, atunci când va trebui să Se nască, să ia din această fire omenească pe Maica sa. Dumnezeul nevăzut şi nearătat vine pe pământ prin ea şi Se face văzut; se uneşte şi are părtăşie cu zidirea unindu-Se cu firea esenţa omenească şi devenind de un fel cu aceasta. Uneşte prin firea Sa omenească toată zidirea în Ipostasul Său şi o îndumnezeieşte. Dumnezeul fără de chip şi de nedescris primeşte „chip de rob” (Filipeni 2, 7), trup omenesc şi suflet raţional, are relaţii sociale cu oamenii şi păşeşte pe pământ. „Cel neîncăput în nimic”, va încăpea în pântecele fecioresc al Născătoarei de Dumnezeu, aşa încât Preasfânta Maică a Sa va deveni „încăperea Celui Neîncăput”.

Astăzi se dezleagă sterpiciunea Anei şi se naşte „odorul întregii lumi”, după cum se exprimă Sfântul Chiril al Alexandriei.

O minune asemănătoare a săvârşit Dumnezeu de multe ori în Vechiul Testament cu Sarra, soţia patriarhului Avraam, cu Rebeca, soţia lui Isaac, cu Ana, mama prorocului Samuil, cu Elisabeta, mama prorocului Ioan Înaintemergătorul. Totuşi, minunea de azi e mult diferită. Poate că fiii maicilor pomenite mai sus, maici a căror sterpiciune a fost dezlegată în chip minunat la vârste înaintate, să fi fost virtuoşi şi sfinţi, dar doar Maria - fiica Anei şi a lui Ioachim - a fost „plină de har” şi a devenit - lucru de neînţeles pentru oameni şi pentru îngeri - Maica lui Dumnezeu.

Preasfânta noastră nu s-a născut prin zămislire fără de sământă, precum greşit cred romano-catolicii, ci în urma unei uniri fireşti în trup dintre Ioachim şi Ana. S-a dezlegat aşadar sterpiciunea firească a Anei prin intervenţia directă a lui Dumnezeu ca răspuns la rugăciunile drepţilor dumnezeieşti Părinţi. Bătrânii Ioachim şi Ana au zămislit fără a simţi nici o atracţie trupească, fără plăcere, ci doar din ascultare faţă de Dumnezeu. Au pecetluit şi cu această faptă înţelepciunea lor. În acest chip, Fecioara s-a zămislit „cu bună cuviinţă în pântecele Anei din Ioachim”. Faptul că s-a zămislit cu bună cuviinţă înseamnă că chipul zămislirii a fost sfânt. Dacă Fecioara ar fi fost fără de păcatul strămoşesc, adică s-ar fi născut prin „imaculata concepţie”, trebuia ca se fi născut în chip feciorelnic, precum Hristos.

Ca să dobândească însă un asemenea copil, drepţii dumnezeieşti Părinţi au arătat o credinţă mai presus de judecata omenească, răbdare neclintită, şi-au hrănit o nădejde care nu ruşinează, au avut mare stăruinţă în rugăciunile lor că Dumnezeu va împlini cererea lor. Mulţi ani au avut de îndurat ruşinea nenaşterii de prunci.

Tradiţia spune că Sfânta Ana a dobândit-o pe Născătoarea de Dumnezeu după 50 de ani de sterpiciune. Această atitudine a dumnezeieştilor părinţi trebuie să fie o pildă pentru noi toţi.

Sursa: Revista Pemptousia, nr. 21.